

Ние помним и никога не ще забравим подвига на всички знайни и незнайни герои. Славата им ще бъде вечна, защото е съхранена дълбоко в сърцето на народа!

Из Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция в България

ЧАПАЕВЦИ — НАШАТА ОПОРА

За нашия отряд връзките с населението имаха голямо значение. Ето защо цялата политическа и организаторска работа на Окръжния комитет на Партията, на РМС и всички

партийни и младежки функционери бяха съсредоточени към разширяване мрежата от ятаци и помагачи.

За малко повече от 100 дни на страната на съпротивата бяха спечелени 81 домакинства с над 234 души като ятаци и помагачи от с. Царски извор. Може би несправедливо е да се твърди, че само това бяха нашите поддръжници и съмишленници.

Честните, добри чапаявци много често, а понякога всеки ден и дош даваха радушен прием на отговорни партийни функционери, на големи групи партизани от 5—8 до 10 човека.

Словото и правдивото дело на Партията бе завладяло ума и сърцата на всички. По примера на комунистите, честните безпартийни възрастни дълбоко осъзнаха политическата дейност. Те често ни казваха: „Ние още не сме комунисти. Но за Партията и освободеното на народа от мрачното капиталистическо и фашистко робство сме готови на всичко“. Тяхната преданост и съдействието в подкрепа на партизанското движение потвърждаваше думите им.

Много пъти тесен се оказваше домът на семейството на Стойко и Атанас Димови. Насядали по одърчето и около огнището, разговаряхме за революционната борба, често деляхме оскъдните зърна хляб. Учувахме за възрастта и депата им бяха част от възрастта на опора. Стефанка, макар и 14-годишна, смело заявяваше, че иска да стане партизанка. Руска, помалката, винаги припикаше около нас и изпълняваше поръченията ни.

С особена любов, като родни синове и дъщери, ни посрещаха семействата на Стефан и Тота Недялковци, Иван и Стефана Шиварови, Петко и Стефана Радеви, Йордан и Пена Йованови, дядо Йордан Христов, Илия Михов и много, много други, които поради невъзможност да поемат имената им, моля да ме извинят.

Отношението към партизанското движение бе основен критерий и за подраствашата чапаявска смяна. Този възрастен момент постави на изпитание здравината и политическата зрелост на младежката организация, на всеки член на РМС. Колко нощи и напрегнати часове са преживели ремисите от Чапаяв, бодърствувайки на път, за да се срещнат с партизани и изпълнят важни и отговорни задачи. Но младежите, като Васил Куларов, Тодор Йовчев и други, с чест издържаха изпита. За кратък период ремисата организация израсна като надеждна сила, готова за изпълнение на партизанските редници. Масовите арести, вандализмите и изнисканията на фашистките палачи по време на блокадата и след това, не сломиха високия дух и непреклонна воля за борба.

Нито загиването на Чапаяв, нито зверските разстрели на ятаците Стойко Димов, Стефан Йорданов, Дончо Петров, Петър Донев и Коста Колев прекъснаха устремите и волята за борба.

За много кратко време минаха в нелегалност още трима души, бивши ятаци — Цани Йорданов (Дойчин), Стефан Куларов (бай Коста), Ангел Йорданов (бай Спири). Готови бяха да станат партизани и много младежи.

И в най-критичните моменти като на свои рожби бляха над нас ятаците — верните ни закрилници.

По време на блокадата на 30. III. 1944 г. след загубата на политкомисаря и Камен на разсъмване бяхме принудени да потърсим помощ. Пешо и аз взехме в дома на Димитър и Бойка Първанови. Със сравнително лека масирова — 2—3 коша слама, 15—20 снопа дръжбе, бяхме прикрити от стопаните на къщата. При първата проверка не бяхме открити.

Към 13 часа група от 30—40 полици, жандармеристи и други сътрудници на фашистката власт се отправят към къщата, където сме ние. Прекрасната наша майка-закрилка, бързо взема хурката с кълелата и започва да прее, привличайки се към входната врата.

— Бабо, какво си се запрела? — пита я полицай.

— Ами какво да правя?

— Трябва да жалееш. Ей там убихме двама шумкари. Единият като че ли е доктор, намерихме слушалки в него.

А нашата майка майчица при видна, где с кълелата, где с ругатни по наш адрес, обясняваше напълно и широко, че не били никакви и докт им е вече осъзнано претърсване.

Така тя отклони повторното претърсване, запази два живота.

Въпреки че фашистката власт зловещо заплашваше, разстрелваше и беше осъдила и хвърляла над 10 другари от селото в затворите, чапаявци проявиха висока политическа зрелост, единство, сплотеност и вяност

към Партията, нито за миг не прекъснаха връзките си с революционното движение.

Затова народът и ние, живите

партизани, и поколенията ще ни бъдем благодарни навек.

Тодор ПОПТОДОРОВ

Нашата къща на Стойко Церовски в Чапаяв, в която много пъти са намидали топла прием партизани от Горнооряховския отряд. Снимка: Н. КАЧАКОВ

ВЕРЕН НА КЛЕТВАТА

Милият и лек характер на Стефан Недялков носи отпечатък на ранното детство на сирака. Повитан от немотията, той започва с честен труд като наеман работник да изкарва прехраната си.

Едва 16-годишен, той работи и дружи с погресивни другари, оформя мирогледа си. През 1923 година става учредител на комсомолската организация. Участва най-активно в акции и демонстрации по най-различни поводи.

Приет е за член на БКП през 1935 година. Като секретар на партийната организация от 1941 година развива дейна политическа и организаторска дейност в с. Царски извор.

Политическата си зрелост Стефан показва в работата си като активен член на политкомисаря, в преки неблагоприятни теренни условия, чрез прибиране и пряк огън по политическите и жандармерийски кучета, партизанската група се мъчеше да пробие обкръжението на блокадата. Разсмиваше се, а ожесточеността на схватката се засили. Двама от нашите бойци прекосяха вражеската верига при шосето за Сушица.

Полицейският и жандармерийският огън бе съсредоточен пряко срещу заселите предпазници. Камен е тежко ранен. Стоян, подлагайки себе си на преки вражески попадения, прави опит да помогне на ранения си другар. Влачейки го на около 15 крачки и той бива смъртоносно покосен от вражеските огъни.

Пренебрегвайки безхотничността на положението, политкомисарят с последни усилия помага на Камен да завърши своя жизнен път и сам насочва дулото на оръжието към сърцето си, тъй както диктуват неписаните и неумолими закони на революционната борба.

Чапаяв, верен на партизанската клетва и бойната дружба, докрай смело и героически се държи в това ожесточено сражение. Той и ние бяхме принудени обаче да отстъпим и дълбоко да се замаскираме във вътрешността на селото. Убеден бях, че когато изпаднем в беда, всеки ще ни помогне.

Укрив се е в яслата на дома на съседния селянин. Две проверки на фашистките жандарми не го откриха. Но Чапаяв бе измачан. Колелбата на предателската дуна проговори. От засада, със залпов огън, специална жандармерийска и полицейска команда около 14.30 часа надупчи тялото му с вражески патрони. Свличайки се от яслата, комунистът Стефан Недялков (Чапаяв) запазва дулото на листолета си и слаба край на своя живот. Загина със съмишленниците си храбрите.

Тодор ХРИСТОВ

БЕЗГРАНИЧНО ПРЕДАН НА ДЕЛОТО

В борбата д-р Върбан Генчев навлезе със своите 16 години, с ентузиазма на младежите и с любовта си към хората. И с безгранична преданост към делото, на което отдаде тази своя младост, ентузиазъм и пламенно сърце.

Първата ми среща с него става в края на м. юни 1943 година в местността Юреца, в горите между селата Горски Сеновец и Чапаяв. Помня, как тогава бяхме заговорили, а разкопчана шарена риза под извехтяло кафяво палто. На вид много весел, сърдечен и изключително общителен. На партизаните бе направил огромно впечатление. Разказваше ми как при отиването в четата се здрависал поотделно с всекиго, говорел с всички без глумство. А очите му сини и весели просто като че ли казвали: „Та ето ме, Стоян. Да бъдем приятели“.

Лично на мене Върбан ми направил огромно и изключително впечатление не само със своята жизнерадост, отзивчивост и общителност, но и с богатата си култура и политическа подготовка, задълбоченост и зрелост.

Впоследствие, в течение на цялата си съвместна борба, съм чувствувал неотразимо неговата искрена, компетентна подкрепа и помощ.

Върбан стана политически съблъ в отряда. Неговият обаятелен образ в най-тежките минути създаваше адриана атмосфера, надежда и упование сред партизаните. Всички го обикнахме много бързо. Умееше да поведе подходящ разговор, да насочи вниманието на събеседника си към главното без последния и да почувствува капка изтънченост. Благодарение на него в отряда беше създадена стройна организация на политическа подготовка, изучаваща се историята на БКП, ВКП (б), основните въпроси на марксистко-ленинската философия, крупни литературни произведения.

В акцията в с. Чапаяв той получи своето първо бойно кръщение. Тя се проведе на 13 август 1943 година.

ПРЕКРАСЕН ЧОВЕК И ДРУГАР

Изминаха 25 години от героичната смърт на верния и предан син на Партията и народа, член на Окръжния комитет на БКП и политкомандир на Горнооряховския партизански отряд д-р Върбан Русinov Генчев.

Върбан бързо израства като смел и талантлив ръководител на РМС в гимназията, с жар се отдава на нелегалното движение сред учащите се. Умело осъществява линията на Партията — ремисите да работят в масовите младежки организации. Сам дава прекрасен пример за това, като ръководи кръжоци по сестричарство и асперанто. Голямо е неговото обаяние сред учащите се младежи.

В 1937 г. завършва гимназията с отличен успех и записва медицина в София. В университета става член на БКП. И тук той е под будното око и бащинските грижи на Партията. Тя вижда в него талантливия, предан комунист и го издига за ръководител на бонсовата организация в курса.

В ранните часове на 22 юни 1941 г. светът е потресен — хитлеристките пълчища нахлуват в Свещенния съюз. Върбан си идва в своя роден край. Тук се свързва с Партията и РМС, агитира против фашисткото правителство, против нападните. Организира младежка културно-просветна дейност.

В края на 1942 г. в София става провал в редовете на БОНСС. Върбан е осъден за

густ 1943 година. Тук Върбан се откроява най-ясно като всеотдайно подготвен, закален партизанин и революционер. На митинга той взе в ръце едно 2—3-годишно момченце, прегърна го, стъпи на нещо високо и със спокоен глас заговори на селаните. Говори дълбоко, задълбочено. Детенцето, обвил с две ръчички шията му, слушаше притихнало, устремило взор в него. Върбан ласкаво помишля косиците му и продължи: „Другари, братя! Ние ще премахнем фашистите от нашата свещена Родина, та когато отиват нашите невестини дечича, когато порасне това детенце, той притисна горещо малкото момченце, тогава те да живеят в мир и щастие“.

Картината е дълбоко възбудваща, трогателна. Хората — млади и стари, се успокояват. Те повеждат разговор с нас. Разтваря се народната душа. Селяните предлагат каквото имат — хляб, сирене, мляко, брашно, жито.

Една от най-характерните неговни черти беше голямата му и безгранична обич към СССР, неутолимият му стремеж да свързва нашата борба с борбата на съветските народи срещу немските окупатори, да я разглежда да като част от великата битка за свобода. Голямата си любов към Съветския съюз умееше с всички да предаде на всички. И сега си спомням как той слуша Радио Москва и „Христо Ботев“, стенографира предаванията им и след това ги препредава на партизаните. Чувам го как с мек, гърлен глас говори, а партизаните го слушат, Вярата им се засилва и укрепва. Те виждат победата на Червената армия, вярват в силите на народа, в победата над фашизма.

Двадесет и девет март е особено паметен за мене както по разговорите, които имах с него ден вечерта с Върбан, така и по трагичните последици за политкомисаря и отряда.

Във връзка с очакванията — блокадата на някои от селата и излизането по работата от отряда на командира, имаше решение другите членове на командването да не напускат отряда. Д-р Върбан Генчев беше обещал преди това да прегледа болното легло на един от най-верните ни ятаци в Чапаяв — бай Ангел. И много настояваше да напусне отряда за няколко часа. След неколкото отказване и дълго обсъждане най-после беше му разрешено.

Вечерта на 29 март Върбан Генчев, Стефан Чалъков, Илия Златев, Тодор Поптодоров, Стоян Харизанов, Райчо Косев потеглиха за Царски извор (Чапаяв).

Заедно с другарите Петър Панайотов, Николай Ирибаджиков ги придружихме до селото. Върбахме внимателно в студена, мартенска нощ и разговаряхме с Върбан. В окаяннията на селото разменихме с него

Документи от съпротивата във Великотърновски окръг

„Кълнем се в смъртта ви, другари ...“

ДРУГАРСКА ЖАЛЕЙКА

„Безумци! ... От всяка капка кръв ще бийнат нови, хиляди борци! Веч бий дванадесетият кобан час! И ще сразиме ний престъпната власт!“

В неравен, но ожесточен бой с народния отечествен враг — платените агенти на Хитлера, на 30 март т. г. безпримерно героически загина народният борец, незаменим наш другар и вожд другарят д-р Върбан Генчев — Стоян.

(Лекар-медици, роден в с. Царева анивада, член на ОК на РП и политически ръководител на Горнооряховския отечественофронтовски въстанически отряд).

Другарю,

Доиде ти сред най-съзнателната част на работническата класа, вли своите сили и ентузиазъм в силите на нашата любима Партия в дини, когато за това бяха необходими високо съзнание, честно сърце, вяра в право тата и победата и безпримерна вселителност на нейната и на народа борба. И в дните, когато гъмните облаци на войната и фашисткото робство обгърнаха народа и Родина, ти ни не се поколеба нито за момент да изпълниш своя народен и отечествен дълг, излезе на открит въоръжена борба — стана народен и отечествен защитник-партизанин. Презря лично благополучие, обществено положение, кариера.

Отмина ти, не без болка, майчината и бащината тревога по теб — единствен син. ... Отмина, ръководен и подтикван от чувството за дълг — пролетарски, народен, отечествен дълг.

В служба пред този дълг ти остави примери — бисерни зърна — как да служиш на Партия и народ. Като партизент ти бе образец на съзнателност, дисциплинираност, готовност за всяка работа, упоритост при нейното извършване, умение да печелим същата на народа и другари, образец на истински болшевик.

Като народен партизанин и политически ръководител — пример на издръжливост, хладна разсъдливост и в най-тежките моменти, храброст и безстрашие пред врага, вяра в победата и готовност да срещнем смъртта за по-скорошното й осъществяване. Това те правеше ценен от нас и обичан от Партия и народ.

Ала коварният народен враг, изпритил напоения със злъч и мърт куршум, отне възможността ти за движение и ранен, ти с безпримерна храброст продължи боя с часове — един срещу стотици, до сетния куршум, който съхрани за себе си.

Незабравими наш Върбане, Врагът ликува! ... Нека да ликува! ... Има защо! ... Но кълнем се в димящата ти още кръв, в пресния ти гроб и в кървите съзвиз на твоите близки, които са съзвиз на цял български народ, че неговата победа е пирова победа!

Защото твоят живот, борба и смърт са скъпо завещание за Партия и народни борци.

Защото, ти ни завеща, скъп завет: — Партизентът се отказва от лична кариера и охотен живот, отдавайки се беззаветно на партийното и на родното дело!

Твоята светла памет ни зове да следваме този завет! — Не с думи, а с дела и смела борба се печели и води народът!

Твоята светла памет ни зове да се учим от тебе! — Добрият партизент е преди всичко прекрасен човек!

Твоята светла памет ни зове да помним примера ти! — Партизент-борец — никога жив в ръцете на врага!

Твоята светла памет ни зове да помним и този ти завет!

Следвайки примера ти, пазейки заветите ти, ние скоро, много скоро ще доведем изстрадалия наш народ до освобождение и победа!

Тя идва! Стъпките и отекват вече навред по родната земя.

Тя идва! А заедно с нея идва и разплатата за тебе и хилядите скъпи народни жертви, при които ще бъдем безпопадни.

Ще отдадем всичко за нея! Тя ще бъде награда ти, която ще донесем над родния ти гроб и венецът, с който ще го очим!

Април, 1944 г.

ОК на РП — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Петър ПАНАЙОТОВ

бивш секретар на нелегален окръжен партизент комитет

ТАКА УМИРАХА ГЕРОИТЕ

Има дни и събития, които с течение на времето избледняват, забравят се. Но има и такива, които остават в паметта за цял живот.

За тях искам да разкажа. На 30 март 1944 година село Парски извор бе изгрянало, по-

крусено. Цял ден развилнели се са шайки претърсваха дворове и къщи, извършваха грабежи, запалени бяха няколко къщи, убити двама мирни граждани, ранена една селянка. Арестувани бяха 8 души, между които 5 верни, изпитани и калени в борбата комунисти.

Късно през нощта блокадата бе вдигната и арестуваните откарани в Горна Оряховица. Два дни трупове на убитите герои стояха изложени на рилги пред общината. Целта бе ясна — да се сплещат будните селяни и се сломи съпротивата им.

Настъпна тежки дни. Отрядът напуша района. Връзката с него временно се прекъсна. На изпитание бе подложена местната партийна организация и РМС. Какво да се прави? Дали да се излезе в нелегалност и се търси отряд, или да се приеме фронталният удар. На всички ни бе ясно, че ще следват арести. Решението бе да се изчака. Считаме, че ако минем в нелегалност, ще станем причина да осъдят арестуваните другари на смърт. Членовете на РМС и Партията бяха готови да се срещнат с противника дори и в ареста.

Въпреки настъпването на април, времето не се промени — бе мрачно, студено. Имаше сняг. Като че ли и природата тъжеше за падналите герои.

Призори, около 4 часа на 5 април, войскови подразделения от Горна Оряховица, бойните ядра на обществените сили в селата Сушица, Камен, Горски Сеновец, жандармерийската рота от дружината на капитан Джамбазов, полиция от Горна Оряховица, под командването на подполковник Димитров и майор Сотиров, сключват обръча около селото. Започва втора блокада.

На края на селото, на шосето за село Сушица, е спряла камионетка. В нея са четте верни синове на Партията — ятаците Стойко Димов Геровски, Дончо Петров Стоянов, Стефан Йорданов Стоянов, Петър Донева Петров и Коста Колев Ковачев. Охраната е при тях и наблюдава държането им. Те разменят погледи, предчувствуват какво се готви. Въпреки закрити от замръзналия брезент, разбират къде се намират.

Тук е и предателят, също арестуван с тях на 30 март. Той самодоволно потрива ръце, доволен от пъкленото дело, което е извършил.

Минават тежки минути на изчакване. На разсъзване замислеността на полицията командва:

— Слизай!

Не е нужно предателят повече да се крие. Той се отделя от групата арестувани и се прикляпва към полицаяте. Под карват ги към гората в местността Оджорду, за да посочат биваха на отряда. Пътят дотам е 8-6 километра през пресечена местност. Смазай от инквизициите, е отекли крака, натрошени ребра и ръце, навързани един в друг петимата едва вървят. Прикладите на пушките се силят в надпревара върху плещите им. Те падат, люшват се ту наляво, ту надясно. Стигат билото на Ах байр, където като деца са играли. Извършат поглед на изток. Разбуленото село е пред тях. Там долу са невръстните им деца, майки, бащи, съпруги, другарите. Последен прощален поглед. „Сбогом, Парски извор“ едва промълвят тръпнените устни. Вдигат гордо глава, окриени от вярата в победата.

Стигат набелязаното място. Поручикът от полицията не бърза — сяда на пътя, закусува, пие от донесената от село домашна ракия. След това пристъпва със спокойствие към последни инквизиции. Той не жали сили, стреля над ятаците, пъха пистолет в устата им, мушка с нож месата им, разярен ги удря с приклада на шмайзера. Не по-малко изобретателен е и старши полицаят Иван Стоянов. Петимата мълчат.

На няколко метра от тях фашистките служки копаят гроба. Някой предлага: „Не могат ли сами да си го изкопаят“. Обградени от кордона, петимата синове на Парски извор хващат кирките и лопатите. Нозете се полгават. Силите не стигат. Изгнени, окървавени, със ситни сили те забиват в замръзналата земя кирките и ръкокопите.

А в това време в Горна Оряховица командирът на Трета армия генерал Стефанов провежда конференция с кметовете и представителите на обществената сила от околността. Генералът държи заключителна реч: „Кръв трябва да се пусна от българския народ“ — призовава той.

И още там околийският управител Георги Иванов нарежда да му се дадат 5 непопълнени акта за смърт.

Няколко минути след това един червонец лети към Парски извор. В него пътуват генерал Стефанов околийският управител, полицейският началник. След час пристигат и нареждат да се разстрелят ятаците.

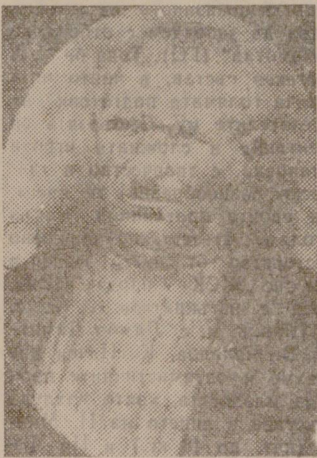
Изнемошени, смазани от побойната, но величави, петимата

та застават пред гроба. Главите са вдигнати. В очите блещат вярата в бъдещето, в победата. Няма ритуал, никой не чете присяда. С изстрелите се чуват последните думи: „Да живее Партията“. „Да живее Червената армия“. „Не да сме сами. Има кой да отмъсти.“

Самодоволни, с трофеите (защото те имаха хубави обувки и полушуби), палачите се връщат в селото. Поручикът от полиция докладва за изпълнената задача, а майор Сотиров е готов с актовете за смърт. „Убити при опит за бягство“ Подписи и край.

И днес, когато застанете на лобното място и огледате дърветата около скромния паметник, ще видите по тях следи от куршумите. Двадесет и пет години те напомнят за величното на тези скромни основатели на Партията в Чапаево, изгорели първи в неравната борба.

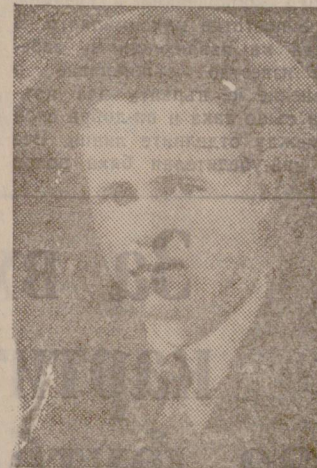
Васил КУЦАРОВ

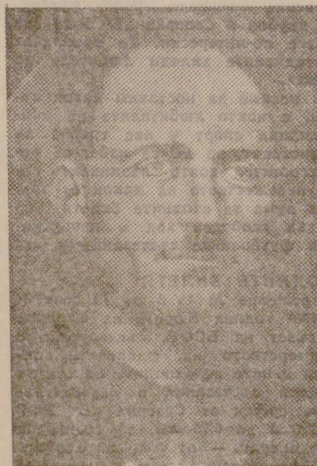
Стойко Церовски

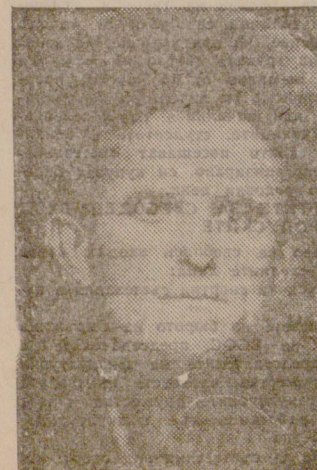
Дончо Петров

Стефан Йорданов

Петър Донева

Коста Колев

Придобивка през юбилейната година

Заводът за горивни техники „Металургия“ в Горна Оряховица е едно от предприятията, които преминават на петдневна работна седмица от 1 април. При подготовката ние ползуваме натрупания опит на трудовете колектива от Старозагорски и Габровски окръг, а също така и опита на Винзавода в Павликени и на ДЗЗ в Горна Оряховица.

Още преди два месеца бяха набелязани организационно-технически и партийно-политически мероприятия, които успешно се изпълняват. На открити партийни събрания се разглежда наредбата за петдневната работна седмица и се уточняват въпросите около снабдяването, нормирането на труда и някои специфични проблеми. От направената прещенка от комисията в завода особено „тясно място“ е цех „Емайлов“, ето защо подготовката там е най-интензивна. Липсата на работни площи също е проблем за нормалната работа при петдневната работна седмица. Това ще наложи пълна мобилизация на силите и възможностите на всеки член от колектива. Нужно ще бъде най-стриктно да се спазва трудовата дисциплина, да се постигнат всяка минута, всяко парче материал, да се транспортира и съхранява добре всеки готов детайл.

Успешното прилагане на петдневната работна седмица изисква пробно приложението в продължение на един месец. Това ние направихме в двата основни цеха — „Лейрен“ и „Емайлов“.

Петдневната работна седмица е голяма придобивка

през юбилейната година, но тя също така и задължава. Ето защо партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство ще разгърнат още по-широка масово-политическа работа за сплотяване редниците на колектива. На четвъртесетия юбилей на свободата ще се яви с достоен рапорт.

Сотир ЧИМОВ
секретар на Партийния комитет в ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица

Изложба на домакински уреди

По инициатива на ръководството на потребителната кооперация в Карансеп беше открита изложба на електро-домакински уреди и домашни потреби, уредена в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Изложени са над 250 вида модерни стоки от този вид, които излизат ежедневно в дома на хората и го правят по-красив, съвременен и удобен.

Специалисти запознаха присъстващите с правилното използване на най-новите модели стоки — хладилници, перални, телени зори, прахосмукачки, електрически печки, радиопаратори, трамплини, радиограмофони, електрически ютии, осветителни тела и други.

Изложбата предизвиква голям интерес сред потребителите от трите села на общината.

Ф. ФИЛИПОВ

За повече продукция

Неблагоприятните климатични условия през тази пролет не позволява на механизаторите от комплексната бригада на Ангел Кирилов в Дичин да подхранят есенниците с машините. Те прибегнаха обаче до услугите на селско стопанската авиация. Само за четири дни бяха подхранени със самолет с по 15 кг амониера селитра 4200 дка есенници, а 400 дка бяха наторени със суперфосфат за

слънчоглед. Бригадата е дала обещание да произведе по 400 кг среден добив от пшеницата. Една от гаранциите за това е, че 2800 дка пшеница повторно се подхранват.

В пълна готовност за сеитбата на пролетниците е и смесената тракторно-полевална бригада с ръководител Андрей Димитров.

П. СПИРДОНОВ

ДТП „НАРОДЕН МАГАЗИН“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО СЪОБЩАВА.

че от 15 март до 15 април т. г. пуска в продажба на изплащане ТЕЛЕВИЗОРИ марка „София-59“ при първоначална вноска 150 лева и срок за изплащане на остатъка 12 месеца.

3—2

Аероклуб—Горна Оряховица

съобщава, че има следните вакантни длъжности:

1. Инструктор-летец — 1
2. Авиолекарь — 1
3. Авиотехник — 1

Заплати по вътрешни щатни таблици.

Желаещите да подадат документи до Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново.

4—4

Държавен фуражен завод — Горна Оряховица

търси:

1. Силознички — 3
 2. Елтехник — 1
 3. Заварчик — 1
 4. Минералнички — 2
 5. Електрокарис — 1
 6. Товароразтоварач — 1
 7. Началник сменя със завършено средно или професионално образование по зърнопреработване — 2
 8. Градинари — 2
- Постъпване веднага. Справки: „Личен състав“, Телефон 42—03 и 42—37.

3—2

ВИКТОР ЕГОРОВ

Заговорът против

„Свръзка“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорцени за „инжилиране на Сталин“. Разказът е излязъл по време на Техеранската конференция през 1943 година.

79

— Да, но доколкото ми е известно, той не споделя нешните убеждения и не се отнася към тях даже съчувствено.

— Екселенц, доктор Самин е много влиятелна личност в страната. Той ще поведе след себе си много повече хора, отколкото всички останали, които сме набелязали. След него ще тръгне генералитетът. Той има авторитет на непоткупен патриот, непримирим враг на англичаните. За борба с тях той е готов да се съюзи с всекиго. Ние използвахме това и установихме контакт с него.

— Добре. Засега ще го оставим в списъка. Колко трудно е тук — каза Канарис и се приближи до прозореца, но оттам лъхаше същата горещина, сякаш съседната къща беше се подпалила. Умуден, генералът побърза да затвори прозореца.

Най-после съставът на правителството беше набелязан, установени бяха и сроковете за преврата. Договориха се да използват за осъществяване на преврата заедно с професионални настроените офицери от иранската армия и специалните подразделения, формирани от живеещи в Техеран немци.

Началото на преврата бе утвърдено за 28 август 1941 година.

— Сега трябва да помислим за мероприятията в случай, че русите не се ограничат само с ноти, а въпреки очакванията ни нахлуят в Иран. Ние не трябва да изключваме най-неочаквания кракчи от тяхна страна — каза Канарис.

— Вие сте свързано прав, екселенц. Ръководещи се именно от това, ние вече сме направили нещо за подготовката на взривяване мостовете и тунелите по пътищата, по които е възможно да минат русите. Изкарането от строя на основните съоръжения задълго ще задържи войските на болшевиките: през това време ще пристигне нашата помощ на новото правителство.

— А по-конкретно?

Милер разгъна пред адмирала карта, изпъстрена с кръстчета и кръгчета.

80

— Както Ви е известно, от сухопътните и морски граници между Иран и Русия към Техеран водят три основни пътя. Един откъм Ирански Азербайджан; железопътна линия и шосе през градовете Миане, Зенджан. И два пътя от крайбрежието на Каспийско море: шосейният път Пехлеви — Техеран и железопътния клон и шосето Бендершах — Техеран. Всичките тези пътища минават през планински проходи. И ако се взривят само част от многобройните тунели и мостовете, пътят от север за Техеран задълго ще е отрязан. — Милер показваше с молива по картата. — Преди всичко ние ще вдигнем във въздуха Менджилския мост и Фирузкухския тунел в проходите през Елбрус, а също и моста между градовете Миане и Зенджан. Ще бъдат вдигнати във въздуха и други второстепенни обекти.

— На кого ете възложили изпълнението на операцията?

— На майор Ерих Юхансон. Помага му Максим Иванович Киреев, руски емигрант, специалист по миноподдривните работи.

— Защо сте възложили на руснак? — намръщци се Канарис.

— Екселенц, нали знаете, че всяка поява на чужденец в северната част на Иран, където трябва да се провеждат основните работи, предизвиква незабавно отговорна реакция от страна на болшевиките. За съжаление, те са прекрасно осведомени за всичко, каквото става там. Иранците неведнъж са ни молили да избягваме пътуванията из северната част на страната. Киреев живее тук повече от четиридесет години, той напълно може да мине за местен жител. При това той е наш предан човек, многократно проверен. Наистина, не е много добър организатор. . .

— Юхансон, както знаете, е безгражден и нестарателен, а този руснак е лош организатор. Какво се получава тогава? Я да включим в операцията капитан Валтер Шули — като помисли малко, предложи Канарис. — Той живее тук с швейцарски паспорт на името на Самуел Зулдер и има търговски работи из северната част на Иран. Периоди

81

ческата му поява там не ще предизвика подозрение.

— Не познавам добре Шули. Той е свързан непосредствено с Берлин и с нас тук не поддържа връзки. Ние само му предлагаме предавател, който ние ни изпратиха от Берлин с дипломатическия багаж, а също му помагаме да кореспондира с чичо си.

— Шули е млад разузнавач, но е волеви и съобразителен човек. Племеник е на Ханс Шули, помните ли го?

— Да, сподвижник на Хитлер от Мюнхен.

— Сега Ханс Шули е вече стар и мина в оставка, но, както казват, фюрерът си спомня за него — усмихна се Канарис. — Валтер Шули е специалист по източните страни по образование, добре владее персийски език, познава страната. Мисля, че новото задание няма да попречи на основната му работа. Със своя швейцарски паспорт той може да остане тук дори тогава, когато ние евентуално ще бъдем принудени да напуснем Иран, и да продължава диверсионната дейност заедно с Юхансон.

— Подхожда кандидатура, екселенц.

— Нека поговорим с него. Но да го поканим тук е неудобно. Уредете срещата в някоя конспиративна квартира.

На една от тихите улици на Техеран — улица „Низахи“, сред клонестите дървета на градината се белееше луксозна каменна къща. Тя принадлежеше на иранския сановник Базергани. Самият Базергани не живееше тук. През деня къщата изглеждаше напълно необитаема, но шом само на стъпелата вечерта в няколко от стаяте започнаха непроницаемите завеси дълго светеха лампи. Носеха се слухове, че Базергани тук се среща с любовниците си и любовниците съседни неведнъж се бяха опитвали да върнат красивите, но, уви, не сполучаха. Всички гости пристигаха с коли. Те влизаха в градината, а през гъстата зеленина нищо не се виждаше откъм улицата. За няколко минути светеха лампите във вестибула, а после, изглежда след като гостите стигаха до стаята с вечно спуснатите пердета по прозорците, лампите на вестибула угасваха.

В ПРОЛЕТТА ПРЕДИ СВОБОДАТА

Илия Златев (Камен) направил първите си стъпки в антифашистката борба в годините на Великата отечествена война на Съветския съюз против немско-фашистките пълчища. Като ученик в Коларо-бичварското училище в Павликени през 1940/43 година, благодарение на честния си и открит характер, той много скоро спечелва доверието на своите съученици.

Много скоро Илия се свързва с ръководителите на РМС в гимназията, става убеден член на съюза. Задачите следват една след друга. Той ги изпълнява точно и с ентузиазъм. Скоро изпълнява като един от най-дейните те младежки ръководители сред учащите се в Павликени.

През май 1943 година на районната ремсова конференция той отчете над двадесет организирани ремсисти от своето училище. Положителната оценка на работата му, дадена от Окръжния комитет на РМС, го вдъхновява. От този момент до неговата кончина той принадлежеше единствено и само на борбата.

Той организира в Павликени медицински преглед на болни партизанка, превежда нелегални дейци, създава връзки с околните села. В него все по-силно нараства желанието да вземе оръжието и да излезе на откритата борба. И това става скоро.

На 21 септември 1943 година, когато вечерта припада, той поема трудния партизански път, изпратен от ръководителите на РМС в гимназията. Отдал се всецяло на борбата, той всяка нощ кръстосваше Павликенския край. В отряда също се проявява като съзнателен, дисциплиниран и смел партизанин. Поради това бе изпращан почти всяка нощ на срещи с ятаци. Дейно участие вземаше в акциите. По-насяше стонически всичките неизбежни трудности на живота в отряда.

Много често беше ходил във верните яташки къщи в с. Парски извор (сега Чапаево). И в пролетната вечер на 29 март 1944 година с група партизани, начело с полицейския на отряда д-р Върбан Генчев, те пристигнаха в дома на бай Ангел.

Сбудиша ги първите изстрели на полицейските кордони, пристегнали като огнени обръчи запалото село. Бързо грабват оръжието и се насочват към околните. Пробирав първия кордон и издават в разкисналите ниви, една влачейки краката. Земята есюка от забиващите се в нея горещи куршуми. И когато някаква надежда за спасение ги обзема, нещо парва Камен в гърдите.

— Докторе, раняха ме. . . В други условия Стоян знаеше какво да направи за раната, но сега прихвадна другаря си и се опита да го извлече от огъня.

— Остави ме, докторе. Спасявай се. . . привет на другарите. . .

Нещо парна и Стоян. Какво оставаше на двамата смели герои да направят, за да запазят името и честта на Партията, на отряда.

Сред бясната стрелба на полицейските автомати и карабини една се различава два пъти, заглушени пистолетни изстрели.

Така в ранните дни на пролетта преди свободата загина със смъртта на храбрите едва 19-годишен Илия Златев (Камен).

Полковник Кольо РУСЕВ
бивш командир на Павликенския партизански чета

ТЕ ВСИЧКИ СА 25-ГОДИШНИ

(Продължение от 1 стр.)

Фотообективът запечата на тази снимка само петима. Те са представителите на ядрото на новите хора, частта от многохилядната армия в нашите села — най-активната движеща сила на революцията в селскостопанското производство. Някои от тях, както виждате, се стесняват пред фотоапарата. Но оня, който е с тях на полето, в техническата работилница, на събрание на научно-техническото дружество, в читалищния дом или макар и на кратък разговор на крак — познава истинския им духовен мир. Георги Кенаров и Петър Начков миналата година ускориха засаждането на младите лозя не с мускулна сила. Само с един допълнителен накрайник на пистолета за пръскане измениха налягането от 5-6 на 20 атмосфери и направи хидробур, който за 10 минути изкопава по 180 дупки. Австрийският цвеклокомбайн сега не само вади бързо захарното цвекло, той сам „събира“ и листната маса. Но тези допълнителни „ръце“ се родиха първо в главата на Никола Андреев. Пневматичната румънска селяка успешно върши и приземително торене. Това допълнение и „дариха“ инженер Никола Андреев, бригадният механик Симеон Климентов и главният майстор Фило Попов. А Тодор Башев вече създаде цяла уредба по осветлението на тракторите. Въпреки неохотата на някои специалисти и от ОКС, той не

се отказва да осъществи мечтата си за спиране на четирите кола на ремаркетата с хидравлична уредба. . .

— Не могат да се обхванат в никакъв доклад мислите, които възбуждат хората, вкусили от плодотворе на осъществяване си мечти.

Може би в тези думи на председателя на научно-техническото дружество Атанас Чолаков се съдържа най-точното определение. В нашите села се появява съвсем нов човек, който с помощта на науката ускорява дълбокия социален прехват.

Разговаряме с бай Ламби Ванев, първият председател на ТКЗС, сега вече пенсионер. От терасата на кооперативния дом той ми сочи дома на Илия Ангелов и брат му Минко. По-рано, казва той, нямало нищо а сега погледни как во са направили. Ами Цани Пантелеев, братята Панайот и Генчо Лазарови, овчарят Личо Ангелов Кузов, които бяха чираци, сега са първи в голямото семейство. Тяхната дума се чува при решаването на всеки въпрос.

От училището се изсипва

роляк деца. Те се пързалат по

заледения асфалт. А в ушите

им още звъни разказът за

героичното минало на тяхното

село. Те всички знаят, че

Александър Семов, Георги Та

шев, Арон Начев и Иван Ку

шев са вървели в партизан

ските редици. В домовете на

братя Лешев, в Божан Се

мов, Ванко Чавов и в други

общо 15 дома тайно са идва

ли и ръководителят на Осма

оперативна въстаническа зона Борис Копчев и пълномощникът на Окръжния комитет за Свищовския район Сава Дълбоков и поетът-партизан Христо Козлев, Тодор Моллов и много други нелегални дейци. На срещата с трите по колени младежите научиха, че 50 години, от януари 1919 год., в тяхното село има партия организация, че най-голям дял за нейното укрепване има шивачът Стефан Киров. . .

Пред 25-годишнината на съботата темата за героичното минало съпътствуват темата за още по-героичното настояще и светлото бъдеще. Социализмът прероди хората. Той не само внесе коренни изменения в средствата за производство, а им даде криле, свързва винаги съдбата им с идеалите на комунизма. Не в боя на машините, в трикратно увеличеното възнаграждение, в четирикратния ръст на спестяванията или в невиджаните машини на благоустройствените мероприятия се изразяват преобразованията в Козловец в годините на народната власт. Преди всичко те имат един връх — израстването на новите свободни хора, които имат възрастта на свободата.

Иван КОЛЕВ

НА СНИМКАТА: общ изглед от селския площад в Козловец.

ДОБРЕ ДОШЛИ В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ!

Тази година се навършват 40 години от създаването на съветската търговска организация „Интурист“, която се занимава с приемането и обслужването на чуждестранните туристи в СССР. През първите десет години след създаването на „Интурист“ Съветският съюз посрещна около 100 000 гости. Втората световна война прекъсна международния туризъм. През 1956 година, когато бяха създадени благоприятни условия за възобновяване на туристическия обмен, 431 000 чужденци посетиха Съветския съюз. През следващите години контактите между СССР и другите страни се развиваха бързо и броят на чужденците, пристигащи в Съветския съюз, постоянно

се увеличаваше. През 1968 година 1 750 000 чужденци гостуваха в СССР. За съвсем кратко около 1 500 000 съветски граждани посетиха 85 страни. В миналото броят на нашите гости беше по-малък, защото липсваше необходимата база за обслужване на туристите. Недостатъци бяха хотелите, мотелите, къмпингите и туристическите бази. Сега в различните райони на страната усилено се развива туристическата индустрия. Ние имаме огромни възможности за по-нататъшното разширяване на туризма.

В съветската страна живеят 130 племена и малки народи. Тук нашите гости могат да се запознаят с всички климатични зони (с изключение на тропическата), с начина на живот, с националните обичаи на съветските хора. С миналото и настоящето на първата социалистическа държава в света.

Наближава 100-годишнината от рождението на основателя на съветската държава В. И. Ленин. В целия свят хората проявяват голям интерес към живота и дейността на Ленин. За 1969—1970 година „Интурист“ е подготвил юбилейни ленински маршрути. В тях са включени градовете Ульяновск, където е роден и израснал Владимир Ильич, Казан, където е започнала неговата революционна дейност, ленинските места в Москва и Ленинград. Интересно и много познавателно ще бъде 20-дневното пътуване по Волга, „главната улица на Русия“. Туристите ще посетят Казан, Ульяновск, Тольятти, Волгоград. И ще завършат пътуването в Ростов на Дон.

Туризмът от чужбина се може да посети повече от 100 града на Съветския съюз: от Брест на запад до Хабаровск на изток, от Мурманск на север до Одеса и Батуми на юг. Любители на историята ще могат да видят неповторимите по своя облик и архитектура старинни градове: Рига и Талин — в Прибалтика, Суздал, Ростов-Ярославский, Владимир, Ярослав, Псков, Новгород — в Средна Русия, древните градове-паметници в Средна Азия Самарканд, Бухара, Хива, Пенджикент. На север те ще могат да видят прочутия дървен ансамбъл Кижи.

Автолюбители ще могат да изминат 12 000 километра из европейската част на страната и Кавказ. Онези, които обичат морето или пък трябва да се лекуват на черноморския бряг, ще могат да почиват в Ялта, Сочи, Сухуми, Гагра, Пицунда и Батуми. През 1968 година тези места бяха посетени от 160 000 чуждестранни туристи. На онези, които се нуждаят от лечение с минерални води, можем да препоръчаме знаменитите извори в Кавказ, Кисловодск, Есентуки, Пятигорск, Цхалтубо и Боржоми.

На ловците се дава възможност да отидат на лов за сибирски мечки около Иркутск, за кавказки козли, глигани и мечки в Азербайджан и в планините на Северна Осетия, за елени, кошути, глигани и мечки — из Краснодарския край.

Нито една държава няма толкова реки, колкото Съветският съюз. На никога страна граници не се мият от толкова много морета. Затова не е чудно, че водният туризъм в СССР е така развит. 14 речови междуречия морски линии свързват пристанищата на СССР с пристанищата на 24 държави на Европа, Азия, Африка и Америка. Всяка година пътническата линия по Дунав от Измаил до Унгария е все по-популярна, както и пътуванията по Волга и Дон (от Казан до Ростов на Дон) и по другата голяма река на СССР — Днепър (от Киев до Херсон и след това по море до Одеса). Прекрасни са екскурзиите по големите и малките градове на Украйна, туристите дълго помнят пейзажите и мекия климат там.

Аз не мога да изложа накратко всичко, което предлага „Интурист“. Но мога да ви уверя, че съветските хора ще посрещнат чуждестранните гости дружелюбно, както изискват традициите на гостоприемството ни. А нашите представители в чужбина и 500-те туристически фирми-контрагенти на „Интурист“ ще помогнат на всеки турист да си избере маршрут и да се запознае с условията на пътуването.

В. АНКУДИНОВ

началник на Управлението по туризъм в чужбина при Министерския съвет на СССР
Агенция „НОВОСТИ“

Пред националната изложба

При художника Стоян Домусчиев

Частът вече минава седем, а прозорците на ателието светят. Сварвам художника Стоян Домусчиев тъкмо когато завършва работния си ден. Умората някак странно се съчетава с удоволствието от работата. И очите, и усмивката, и движението са едновременно уморени и свежи. Възбужден е това и започва нашият разговор:

— Няма нищо чудно в това, че съм останал досега в ателието. Случвало се е и до по-късно да се работи. Ако отгук си изляза по-рано, значи в къщи ме чака друга картина. Никога не съм живял с мисълта, че изкуството е само удоволствие и че резултатите се постигат лесно.

Успехите са нещо относително, но все пак специалването на конкурс в академията през 1963 година по случай IX-я конгрес на Комсомола или първата награда за добро представяне в академичната изложба през следващата година говорят достатъчно убедително за осъзнаването на истината, че всичко се постига само с труд.

Завършил с отличие „похваля“ при народния художник проф. Ненко Балкански, Домусчиев определя съдбата си на художник, който търси нови творчески пътища.

— Да бъдеш искрен в творбите си, това означава да потършиш и намериш мястото си, да кажеш нещо на хората по свой собствен начин. Трайно в изкуството е това, в което човек е оставил частта от себе си. Винаги по-убедително се защитава собствената позиция.

И той я защитава. Упорито, ежедневно твори. Централно място в творбите му заема човекът. Човекът-менталитет, човекът-работник. . . Възприемането на неговите пейзажи и зависи винаги от степента на близост с човека. И там е силата му на мислител. Една откритата врата ни подказва, че току-що е минал човек и отнесе със себе си своя дял от грижи или безгрижието на един ден. Останала е вратата, стълбището, къщите. Останала е улицата. Наистина — човекът, но не винаги човекът изобщо, а в повечето случаи — българинът. Един незначителен на пръв поглед детайл напомня веднага за българското в пейзажа — извивката на една врата, оставеният кон до купчината на ревиша, начинът, по който жени те разговарят, или нещо друго, което уж случайно е попаднало пред погледа му. Понякога тези детайли просто внасят наистина елемент, а друг път цялата картина е така пропита с него, че пейзажът не може да бъде събран с друг. На международната изложба по случай IX международен фестивал на младежта и студентите един художник казва за негов пейзаж:

— Това е България. Да. . . И е рисувано от българин. . .

Наистина, това е признание. Да откриеш и предадеш с багри духа на нашия народ, да се приближиш до грижите и празника му и да почувстваш топлотата му — това е изкуство. Може би затова в картините на Стоян Домусчиев има подчертано двуплановост, те са едновременно и образ, и мисъл. Те са и разказ, изпълнен с цветове.

И още един съществен елемент в неговите картини — архитектурата. Когато разказва за работниците от някой строеж, той умело използва като фон сградата на Колю Фичето. Може би това е живата връзка, може би прави някакъв намек, а може би просто е дал израз на любовта си към всичко българско. Навярно затова Велико Търново е предпочетен обект за рисуване. Той търси не цялостния външен вид на града, не се стреми да фотографира или смайва зрителя, а вепен на лиричния си натюрел, предпочитат да разкаже за хората на този град и пак на фона на тия сгради, които на всеки българин напомнят нещо скъпо, което не е само минало, а настояще и бъдеще.

Георги ГЪРДЕВ

Почина нашият дълготраен сътрудник другарят

ГЕОРГИ УЗУНОВ

Във вторник жителите на Виноград се разделиха с верния си на селото, обичания от всички читателски деятел и общественик.

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

Републиканско първенство по борба (свободен стил) „ЛОКОМОТИВ“ (ГО) БЕ КАТЕГОРИЧЕН

Два дни горнооряховските любители на борбата имаха удоволствието да наблюдават първите схватки от първия кръг за републиканско първенство по борба (св. стил). В събота не деля на тепиха, построен в читалищния салон, при много добра организация се срещнаха десеторките на „ЖСК-Спартак“ (Вн), „Канев“ (Хс), „Доростол“ (Сс) и „Локомотив“ (ГО).

Като проследяваме борбите и след като игнорираме напълно фактора домакинство, ръководени от показването на тепиха, следва за започнем с отбора на „Локомотив“ (ГО). Това бе един хомогенен състав, в чиято игра пролича голямата подготовка на състезателите му. С бързата си ориентация в сложната игрова обстановка, с творчество и тактическо разнообразие те преизказаха своите противници. Какъв по-голям атестат за поименовото майсторство от петте гъвкави мача със „ЖСК-Спартак“ (Вн). Наред с изтъкнатите з. м. с. Ив. Шафов, м. с. Ламбо Димитров, В. Чакалов, К. Начев ние видяхме и оптимистичните прояви на младостта, която изхлува в състава в лицето на Н. Минчев (кат. до 48 кг.) и Ив. Тодоров (кат. до 90 кг.). Явно е, че работата на треньора Ст. Бур

нев не се е свеждала само до усъвършенстването на един стандартен състав, а и до налягането и даването „зелена улица“ на млади и талантливи състезатели.

Най-упорити противници на домакините се оказаха борците на „Канев“ (Хс), но в срещата си с тях те отстъпиха с 4.5:5.5. Останалите състави не

бяха равностойни на първите два.

Ето и техническите резултати: „Локомотив“ (ГО) — „Доростол“ (Сс) 7:3, „Канев“ (Хс) — „ЖСК-Спартак“ (Вн) 5.5:4.5, „Локомотив“ — „Канев“ 5.5:4.5, „ЖСК-Спартак“ — „Доростол“ 6:4, „Локомотив“ — „ЖСК-Спартак“ 8:2, „Канев“ — „Доростол“ 6:4.

Ал. ЧАНТАРОВ

НА В. БОТЕВ

Преди няколко дни членовете на алпийския клуб към туристическото дружество „Трапезица“ извършиха траверс от IV „Б“ категория на трудност по маршрут х и ж а „Добрила“ — в. Амбарица — Купените — Кръстите — Дюсчал — в. Ботев.

Първият ден на пролетта посрещна алпинистите на централното старопланинско било с ураганен вятър, снеговалеж и гъста мъгла. Челата на върховете

бяха увенчани с огромни ледени козирки, температурата достигна 18 градуса С. След 16-часова борба с капризите на времето, благодарение на волята и мъжеството на участниците в този труден траверс, групата достигна старопланинския първенец.

Своего постижение алпинистите посветиха на 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

В. ДОЛЧИНКОВ

БЕЗ ПРОМЕНИ В ЧЕЛОТО

Неделният XIX кръг бе характерен с два големи резултата, постигнати в Павликени и Преслав, където два от претендентите отбелязаха 17 гола. Другите два съперника — „Ив. Йонков“ и „Локомотив“ (Др), също постигнаха убедителни победи и промени в челото не настъпиха.

Другите два представители на окръга ДЗЗ и „Левски“ (ПТ) играха убедително, като заводските футболисти пропуснаха да вземат своето на собствен терен срещу непретенциозния „Левски“ (Омуртаг). Отборът на „Дунавски студент“ спечели без игра и запази мястото си.

Наблюдавахме всички срещи на кандидатите за първото място. Направи впечатление голямата мобилизация и стремеж да се постигне максималното. В играта на павликени се забелязва известно съживяване в сравнение с първите два кръга, а също така и по-добра спойка между отделните линии. Все пак най-убедителни бяха попов

ските футболисти.

Така на върха остана „Черноломец“, който в неделя има директен двубой с „Локомотив“ (Дряново), но не по-лека е задачата на „Черноломенци“.

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:
Чавдар — Левски (ПТ) 2:0, Локомотив (Др) — Ботев 2:0, Б. Спиров — Черноломец 0:0, ДЗЗ — Левски (Ом) 0:0, Черно знаме — Локомотив (Кас) 8:1, Ив. Йонков — Ст. Ботев 5:0.

КЛАСИРАНЕ:
1. Черноломец 51:13 27
2. Ив. Йонков 39:11 26
3. Черно знаме 47:15 25
4. Локомотив (Дз) 29:13 25
5. Автостроител 20:22 22
6. Дунавски студент 36:22 22
7. Ботев 24:17 20
8. Левски (ПТ) 26:22 19
9. Левски (Ом) 22:28 16
10. Академик 23:24 15
11. Чавдар 24:47 13
12. Локомотив (Кас) 21:60 11
13. Ст. Ботев 9:40 5
14. Б. Спиров 9:65 5
Забележка: На състезания Деню Велков от отбора на „Ст. Ботев“ (Гагово) са спрени състезателните права.

които ще гостуват в Гагово на предпоследния в класирането. Класата на двата отбора е много различна и това вероятно ще си каже думата, но. . . нека почакаме до неделя.

Ст. КОНСТАНТИНОВ

Зона „Янтра“

ЮНОШИ

РЕЗУЛТАТИ:
Червено знаме — Локомотив (Дряново) 0:0, Локомотив (ГО) — Черноломец 3:0, Раковски — Академик 0:0, Ив. Йонков — Етър 2:0, Левски (Лясковец) — Чардафон-Орловец 1:3.

КЛАСИРАНЕ:
1. Чардафон-Орловец 41:9 17
2. Локомотив (ГО) 28:9 17
3. Академик 24:18 16
4. Етър 24:13 15
5. Ив. Йонков 8:17 10
6. Раковски 11:21 10
7. Локомотив (Др) 18:17 9
8. Черно знаме 9:22 7
9. Сетявица 8:24 7
10. Черноломец 14:30 7
11. Левски (Лясковец) 13:26 5

За входните билети, картите и пропуските за футболните състезания

С всяка измината среща футболните двубои в Севера „Б“ РФГ стават все по-интересни. Те приличат на стадионите хиляди любители на футбола.

Тук искаме да поставим някои въпроси, с които любители на най-популярния спорт у нас трябва да се запознаят, за да се избегнат неприятностите, които възникват поради невежеството на някои от тях. Става дума за входните билети, картите за свободен ход и пропуска за футболните състезания в окръга.

ВХОДНИТЕ БИЛЕТИ
С решение № IV-6 от 13 септември 1968 година Бюрото на Централния съвет на БСФС, съгласувано с Министерството на финансите, определя цените на входните билети за футболни състезания в окръга така: за срещи от Севера „Б“ РФГ — от 0.30 до 0.70 лв., за срещи от зона „Янтра“ — от 0.30 до 0.50 лв. и за приетски срещи — от 0.40 до 0.60 лева. В случай, че на един стадион се провеждат две футболни срещи една след друга, цените се увеличават с 50 на сто. При групово посещение на ученици, студенти и войници се прави 50 на сто намаление, но при условие, че водачът на групата (който не може да бъде по-малко от 15 човека) представя писмо от директора на училището или началника на поделение. Учениците, студентите и войниците, които посещават състезание, неограничавано, си купуват билети по редовни цени.

КАРТИТЕ ЗА СВОБОДЕН ВХОД И ПРОПУСКЕТЕ

Право на свободен вход с карти имат следните лица:
За всички спортни състезания в окръга:
членовете на Бюрото на Окръжния съвет на БСФС, председателите и заместените на директори на физкултурните дружества, членовете на Бюрото на физкултурните дружества и шатните работници към физкултурните дружества.

Само за съответния вид спорт: удостоените със звание „заслужил майстор на спорта“, „майстор на спорта“, „заслужил съдия“, „за

служил треньор“, състезателите от „А“ републиканските групи, съдиите от международна и републиканска категория, треньорите на физкултурните дружества, членовете на окръжните спортни секции, членовете на треньорските съвети, членовете на бората на съдийските колегии към окръжните спортни секции и членовете на секциите при физкултурните дружества.

Липага, посочени по-горе, се снабдяват с редовна карта за свободен вход от Окръжния съвет на БСФС, която без подаване показват на дежурния. Препоръчваме на картите за свободен вход е забранено.

ПРОПУСКЕТЕ
Физкултурните дружества издават пропуски, валидни за съответното състезание. Пропуските се датират и на тях се посочва точно за кой среща се издават, имената на състезаващите се отбори и се подписват от председателите или зам.председателите на физкултурните дружества, домакини на състезанието. Право на пропуск имат следните лица:

съдиите на състезанието, съставите на двата отбора и резервните им, треньорите на двата отбора, спортните комментатори, органице на реда на състезанието, органице на хиgienно-епаидемиологичния институт, които имат право на три пропуска, преди да телател на дружествата, чито отбори се състезават, имат право на 5 пропуска, които могат да раздадат по свое усмотрение, спортните журналисти, завеждащи рубриката „Спорт“ или техни заместници.

Тези лица задължително се снабдяват с пропуски, които са еднократни и се изземват или унищожават от дежурното лице на входа. Простъпването на пропуските е забранено. Валидни са само на предвидено състезание и треньорите, които простъпваха на други лица. През есенния сезон органице на службата за контрол на входните билети кои статиха много разладени неприяни на карти за свободен вход и пропуски. На нарушителите бяха съставени актове.

В окръга контролът при влизането

на стадионите е подобрен, нужно е през този сезон да създадем всякъде образцов ред.

На ШИКОВ специален-контролор при Министертвото на финансите със селалище Велико Търново

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТИК — 27. III.
18:00 — Новини; 18:10 — За децата; „Барабаче“, 18:40 — „Семена в брадичката“, „Обзор“ и концерт изродна музика; 19:40 — Ръклами; 19:50 — Лека нощ, деца!; 20:00 — По света и у нас; 20:20 — „25 години социалистическо киноизкуство“ — трето предаване; 23:10 — Новини.

ПЕТЪК — 28. III.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА

ТЕЛЕВИЗИЯ
15:45 — Телевизионни новини; 16:00 — „Родина“ — телевизионен алманах; 16:30 — Програма на Якутската телевизионна студия; 17:30 — Концерт за Вагнера Валчук; 19:30 — „Пазарлък“; 20:00 — По света и у нас; 20:20 — Лека нощ, деца!; 20:30 — „Завещанието на копанския ага“ — унгарски игрален филм; 22:00 — Културен живот; 22:30 — Новини.

СЪБОТА — 29. III.

18:00 — Новини; 18:10 — Детски филм: „Звездица“ — трета част; 18:35 — Отговориме на наши зрители; 19:05 — „Решаващо“ — филмов очерк за Вагнера Валчук; 19:30 — „Пазарлък“; 20:00 — По света и у нас; 20:20 — Лека нощ, деца!; 20:30 — „Завещанието на копанския ага“ — унгарски игрален филм; 22:00 — Културен живот; 22:30 — Новини.

В. „БОРБА“
Стр. 4, бр. 37, 27. III. 1969 г.
ИНДЕКС 21301

ПРОДАВАМ най-доходен петдекаров двор, масивна къща, постройки. Справка: Нешев, с. Сашево.

ПРОДАВАМ ШКОДА-1000 — МВ. Тел. 20-58 — Николов, Велико Търново.